BSB

796? Et in spem bonitatis illius consolare; quia multae miserationes Dei. Te vero superpost Apr. 18.
1. Paral. 21, stetem reliquit filio carnali, ut per tuas intercessiones et elimosinas misereatur et illi.

Forte in peccatis suis mortuus est; sed in misericordia potest fieri, ut vivat, divina.

Luc. 23, 43. Nam latro, qui in scelere suo suspensus est cum Christo; sed in misericordia salvatus est Christi. Noli lugere eum, quem revocare non poteris. Et si Dei est, non illum doleas amissum, sed tibi in requiem gaudeas praemissum. Si duo sunt amici, felicior est mors praecedentis quam subsequentis; habet enim, qui fraterno amore pro se cotidie intercedat et lacrimis lavet pristinae errores vitae. Nec dubites prodesse piae sollicitudinis curam, quam pro anima illius geris. Tibi proficit et illi. Tibi itaque, quia in fide facis et dilectione; illi, ut vel poena levigetur vel beatitudo augeatur.

1. Tim. 2, 4. Larga est et inestimabilis pietas domini nostri Iesu Christi, qui vult omnes homines salvos fieri et neminem perire.

Noli, ut praedixi, in tribulationibus tuis contristari; sed, si maiores tibi superRom. 8, 18. veniant, gaudeas in illis; dicente apostolo: 'Non sunt condignae huius temporis passiones ad superventuram gloriam, quae revelabitur in nobis'. Sicut aurum in igne examinatur, sic homo in camino tribulationis conprobatur.

Prov. 27, 1. Dum potestatem habeas rerum tuarum, fac ex eis elimosinam, quia nescis, quid ventura pariat dies. Nullus tibi dispensator fidelior potest esse, quam tu ipse. Et Iac. 3, 2 libentius munera praecedentia nos quam subsequentia Deus accipiet. In multis enim 1. Ioh. 1, 8. offendimus omnes, sicut Iacobus ait apostolus. Item Iohannes evangelista dixit: 'Si 20 dixerimus, quia peccatum non habemus, nosmet ipsos seducimus'. Et iuxta Salamonem: Prov. 13, 8. 'Redemptio viri propriae divitiae'; et qui plus habet, plus exigetur ab eo. Dispensa1. Paral. 29, tores saeculi debemus esse, non possessores; exules enim et peregrini sumus in hac vita, sicut omnes patres nostri. Illorum mors nobis nostram omni hora oculis obponat; et illorum bona conversatio in Christo nostrae sit eruditio vitae; quatenus, illorum in 25 fide et caritate atque omni opere bono sequentes vestigia, in caelesti beatitudine vitam habere mereamur sempiternam.

106.

Alcvinus matrem Anglicam de morte filii consolatur. 796? post Apr. 18. Cod. H fol. 9-10. Edd. F 164, J 63. — Migne col. 226.

CARISSIMAE IN CHRISTO MATRI² FIDELIS IN CARITATE FILIUS ALCHVINUS ADDIACONUS SALUTEM.

30

Multi sunt in prosperitate amici, in adversitate rari; et eo cariores, quo rariores; et cum seculo mutantur mentes. Quidam in felicitate alterius hilarescit, infelicitatis tempestatem refugit. Nam sicut lux et tenebrae variantur vices suas³, ita huius vitae ³5 prosperitas et adversitas variabiles sunt. Sed forti animo toleranda sunt tristiab, quae acciduntc, et moderata laetitia suscipienda quae hilarescunt. Ideo mater modesta et pia in filii morte non multum lugere debet: magis se ipsam praeparare debet dignis meritis, ut ad illam perveniat vitam, ubi nemo timetur inimicus, nemo deseritur amicus.

a) mesericordia S. b) amisum S. c) premisum S. d) lavat S. e) prodisse S. f) sic 40 posuit Frobenius pro Tibi itaque quae in fide facere dilectione S.

a) alchuin H. b) tristitia H. c) accedunt H.

¹⁾ Cf. infra ep. 198: Felicius vadat, qui amicos relinquit superstites sibi, quam qui superstes erit amicis.
2) Eidem fortasse Edilthrudae reginae, ad quam priores litterae missae sunt.
3) Ad Aquil. v. 28 (Poet. Car. I, 261): Utque vices faciunt noxque diesque suas, cf. infra epp. 187. 232. 45